Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație pentru oameni speciali
Februarie 2014
Se distribuie gratuit
Nr. 132

„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi păcătoși, Hristos a murit pentru noi"
Rom. 5:8

Editorial

Justiție și Legislație Europeană

Definiții și sensuri ale noțiunii de justiție: majoritatea specialiștilor sunt de acord că funcționalitatea unei societăți depinde de stabilitatea ei legislativă ca și de aplicarea uniformă și constantă a normelor și prescripțiilor juridice la nivelul societății. Atât stabilitatea normativă, cât și aplicarea constantă a regulilor reprezintă doar premisele necesare, dar nu și suficiente pentru realizarea justiției sociale. Întrucât chiar dacă norma este dreaptă sau corectă din punct de vedere al construcției juridice, ea poate genera inechități și nedreptăți prin modul de aplicare la nivelul individului și grupurilor sociale.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Experiență - pag. 3
Tare ca moartea - pag. 4
A doua șansă - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
O tragedie de erori - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Justiția reprezintă în esență voința constantă și permanentă a societății de a da fiecăruia dreptul său (definiția lui Ulpian).

În general se recunoaște că într-o societate există 2 tipuri fundamentale de justiție:

- justiție distributivă (retributivă) întemeiată pe realizarea dreptului și obligativitatea individului în conformitate cu o anumită normă proporțională stabilită de legiuitor, așa încât fiecare individ să primească ceea ce li se cuvine, în funcție de contribuția lor în cadrul societății;
- justiție corectivă (reparativă) încearcă să realizeze o anumită egalitate între drepturile și obligațiile indivizilor, așa încât fiecare individ să nu datoreze sau să primească nici mai mult, nici mai puțin decât ceilalți.

Ambele tipuri de justiție urmăresc 2 finalități:

- egalitatea șanselor de acces la poziții sociale;
- avantaj reciproc, așa încât beneficiul unui individ, oricât de mare sau de mic ar fi, să nu se facă în deptrimentul celor mai puțin avantajați, ci în câștigul acestora, chiar dacă acest câștig nu este egal cu cel al celor avantajați mai mult.

Drept în asistența socială

Asistența socială este asigurată pe plan central de mai multe ministere cu atribuții în domeniu, cum sunt: Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale cu Direcția Generală Protecția Persoanelor cu Handicap (DGPPH), Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Justiției, Comitetul Român pentru Adopții, Autoritatea Națională pentru Protecției Copilului și Adopție, Ministerul Administrației Publice, iar pe plan local de consiliile județene și consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale, respectiv direcțiile județene de muncă și protecție socială.

„Justiția nu este nici bună, nici rea, ea este expresia timpului și a societății în care funcționează.“

Copilul cu dizabilități are dreptul la îngrijire specială pentru a îndepărta barierele sociale și economice din calea copiilor cu dizabilități și pentru a crea un mediu în care acești copii sunt acceptați de copiii de vârsta lor și în viața comunității. Copilul are dreptul la protecție specială. Copiii au dreptul să fie protejați și au dreptul la asistență din partea autorităților locale.

Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități

Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități este un tratat internațional care stabilește drepturile persoanelor cu dizabilități și obligațiile Statelor - părți de a promova, proteja și asigura drepturile acestor persoane. Acesta stabileste standarde noi privind accesul persoanelor cu dizabilități la informație, educație, muncă, spațiu public etc.

Care sunt drepturile persoanelor cu dizabilități?

Toți membrii societății se bucură de aceleași drepturi ale omului - care includ drepturile civile, politice, sociale și culturale. Câteva dintre aceste drepturi sunt:

- egalitatea în fața legii fără discriminare;
- dreptul la viață, libertate și securitatea persoanei;
- protecția împotriva torturii;
- protecția împotriva exploatării, violenței și abuzului;
- dreptul la respectul integrității fizice și mentale;
- dreptul de a trăi în comunitate;
- libertatea de exprimare și opinie;
- dreptul la educație;
- dreptul la sănătate;
- dreptul la muncă;
- dreptul la nivel adecvat de viață;
- dreptul de a participa la viața politică și publică;
- dreptul de a participa la viața culturală.

UE ratifică prevederile Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități

În urma acestei ratificări oficiale, UE devine parte la primul tratat privind drepturile omului: Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități. Convenția este menită să asigure că persoanele cu dizabilități își pot exercita drepturile în condiții de egalitate cu toți ceilalți cetățeni. Acesta este primul tratat general privind drepturile omului ratificat de UE în ansamblul său. Tratatul a fost semnat, de asemenea, de toate cele 27 de state membre ale UE și ratificat de 16 dintre acestea. UE devine astfel cea de a 97-a parte la acest tratat, care stabilește norme minime pentru protecția și salvgardarea unei game complete de drepturi civile, politice, sociale și economice pentru persoanele cu dizabilități. Acesta reflectă angajamentul mai larg al UE de a crea o Europă fără obstacole pentru cele 80 de milioane de persoane cu dizabilități estimate în UE până în 2020, astfel cum este precizat în Strategia Comisiei Europene pentru persoanele cu handicap.

Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu dizabilități pune accentul pe oferirea capacității persoanelor cu handicap de a-și exercita drepturile în condiții de egalitate cu ceilalți, precum și pe eliminarea obstacolelor în viața de zi cu zi. Aceasta are în vedere, de asemenea, punerea în aplicare a prevederilor convenției, atat la nivelul UE, cât si la nivel național. Strategia completează și sprijină acțiunile statelor membre, care sunt principalele responsabile de politicile privind persoanele cu dizabilități.

-sfârșit-

Sursa: http://www.prostemcell.ro/articole/juridic.html
(Preluat cu permisiune)

AUREL STĂNOIU
Experiență

MOTTO

Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme. Lauda Lui va fi totdeauna în gura mea. Iubesc pe Domnul căci El aude glasul meu, cererile mele, Da, EL Și-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viața mea.

Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns, m-a izbăvit din toate temerile mele.

Mă numesc Aurel Stănoiu sunt din Aiud și am vârsta de 80 ani.

Sunt o persoană cu handicap gr. 2 din 1956. În timpul serviciului militar am avut un accident de fractură de bazin, și dupa externare din Spital am fost clasat ca inapt de serviciul militar. La timpul acela nu mi s-a făcut nicio intervenție: m-a lăsat așa cu deformare și scurtarea piciorului cu 5 cm. Cu ajutorul Domnului piciorul s-a vindecat, dar am rămas cu handicapul.

Timpul s-a scurs: m-am căsătorit, mi-am făcut o situație materială și a fost bine. Până în anul acesta, în luna februarie când, la un control ortopedic, s-a constatat că din cauza uzurii la șold eu am durerile la mers, și că trebuie urgent să fac operație pentru proteză. Am acceptat și am fost internat la Spitalul Militar din Cluj. În ziua următoare internării, am fost propus pentru operație. Eu având diabet și probleme cu inima, m-am asigurat de protecția Domnului, Marele Medic și pentru acesta am solicitat rugăciunile fraților și prietenilor din țară și din străinătate, cât și ale deținuților. Pe masa de operație am auzit pe medicul care opera: „Dacă știam ce întâmpin, nu mă apucam de operație."

În loc de trei ore, operația a durat 5 ore. Am fost dus la sala de reanimare și, în timpul acesta soția aștepta cu nerăbdare pe holul Spitalului. La ieșirea medicului din sala de operație, acesta îi spune soției că operația a fost grea, că am pierdut mult sânge, dar dacă voi rezista până dimineața înseamnă că am scăpat. Soția a stat pe hol și aștepta din moment în moment să audă vești bune sau rele.

Domnul m-a ajutat să depășesc criza, dar satana nu a fost mulțumit și a treia zi mi-a produs o criză așa de mare, că sau speriat asistentele, care au chemat de urgență medicul de acasă, și împreună cu alți doi medici m-au ajutat să-mi revin, iar noaptea a venit personal satana în timp ce dormeam și cu o voce profundă îmi zice 'eu am venit să te iau', și eu în timpul somnului i-am zis: Nu, nu vreau cu tine, vreau cu Domnul. În timp ce mă certam cu satana, se trezește soția din somn care dormea lângă mine și speriată mă mișcă și mă întreabă ce este cu mine. Atunci i-am spus că a venit satana să mă ducă și eu nu am vrut. De teamă să nu îmi mai apară în vis, amândoi nu am mai dormit. Dimineața spun la sora asistentă ce am pățit și mi-a spus că din cauza anesteziei am avut acest coșmar.

Totul a decurs bine și, la o săptămâna, am fost externat, declarat că operația a reușit și că am depășit timpul de criză, la care medicul a spus: Se vede că aveți un Dumnezeu care v-a ajutat. De altfel, eu fiind pe masa de operație, am spus celor de față că eu am un Dumnezeu căruia I-am încredințat viața și L-am rugat să vă ajute și pe dvs pentru reușită.

La o lună după externare am călcat greșit și a sărit piciorul de la locul lui. Am fost dus de urgență la Cluj și imediat am fost pus pe masa de operație. Mi-a tras piciorul la loc și am rămas internat cu piciorul în gips încă trei săptămâni. Am fost externat și la 9 luni, fiind internat la Spitalul din Aiud cu aprindere la plămâni, și am fost tratat bine urmând ca în ziua de luni să-mi facă ieșirea, dar s-a întâmplat că, șezând pe patul care avea latura de scândură la margine, să-mi sară din nou piciorul.

Am cerut să-mi facă o radiografie și s-a confirmat deplasarea piciorului. Am cerut Salvarea ca să fiu dus la Cluj. Între timp am luat legătura telefonică cu medicul, spunându-i ce am pățit și urgent am fost chemat la Spital, unde împreună cu echipa eram așteptat. Din nou mi-a fost tras picio-rul la loc și de data aceasta nu am stat decât 6 zile și am fost externat.

În prezent sunt acasă și cu mare grijă mă port și umblu ca să nu mai am necazuri în familie. Mulțumesc pe această cale tuturor celor care s-au rugat pentru mine și Domnului Isus care mi-a păstrat viața pentru că mai are nevoie de mine.

-sfârșit-

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Tare ca moartea (I)

Nicu Butoi

În acest material vom descoperi, prin harul Domnului, că există ceva la fel de tare ca moartea. Moartea este considerată atotputernică sau totală, dar Cuvântul Domnului ne spune că mai există ceva la fel de tare ca moartea. Aveți idee despre ce este vorba? DRAGOSTEA! Așadar, dragostea este la fel de tare ca moartea (Cântarea Cântărilor 8:6).

Dragostea este la fel de tare ca moartea. Nu vreau să analizez aceste cuvinte sau să abordez latura lor filozofică, dar aș vrea să mă refer la aspectul practic. Cum poate fi dragostea tare ca moartea? Ei bine, moartea vrea să ia ceva pentru totdeaunna, dar dragostea păstrează acel lucru pentru că e tot așa de tare ca moartea. Tot așa cum moartea vrea să ia, cu aceeaș putere, dragostea păstrează. Aceste două forțe, pe care le consider definitorii în lumea în care trăim, stau față în față. Moartea este tare și neînduplecată dar Cuvântul Domnului spune că dragostea este tot așa de tare și tot așa de neînduplecată ca și moartea.

Când vorbim despre dragostea pentru cineva, asociem acea dragoste cu lucrurile pe care acea persoană le face sau nu le face. „Te iubesc pentru că faci aceasta, pentru că ești așa, pentru că nu faci aceea... Te iubesc pentru că nu fumezi, te iubesc pentru cutare sau cutare motiv.” Ei bine, într-un astfel de caz, nu iubești persoana, nu iubești pe cineva, ci ești interesat de ceva anume și de fapt te iubești pe tine însuți. Te iubesc pentru că ai bani. Nu te iubesc pentru că nu ai bani. Nu iubești acea persoană, ci ești interesat de banii acelei persoane sau dezamăgit de lipsa lor. A iubi înseamnă a iubi persoana indiferent de ceea ce face sau nu face sau de ceea ce are sau nu are, ori pe unde trece sau nu trece, oricând și orice s-ar întâmpla, fără nici un interes sau profit, literalmente fără motiv.

Aceasta se numește dragoste necondiționată. De ea nu se poate vorbi decât în dreptul lui Dumnezeu. El doar „a iubit lumea”, fără să îi ceară nimic în schimb, lumea care L-a urât si a sfârșit prin a-L crucifica în persoana Fiului Său. El ne iubește cu o iubire veșnică – adică așa a fost din totdeuna și va fi întotdeauna. Nu pentru ce suntem sau nu suntem noi, ci pentru ceea ce este El - Dumnezeu este iubire! El nu ne iubește datorită faptelor noastre bune, fiindcă „El ne-a mântuit nu pentru faptele noastre făcute în neprihănire”, ci pentru îndurarea Sa. El ne-a iubit și ne iubește nu numai când sutem vii pentru Dumnezeu, ci și atunci când suntem morți în păcatele și fărădelegile noastre - „Voi erați morți... dar ați fost aduși la viață împreună cu Hristos”. „Pe când eram noi păcătoși Hristos a murit pentru noi”. Tatăl nu încetează să iubească și să aștepte pe cel pierdut cu toate ca el spune -„Acest frate al meu era mort și a înviat”. „Veniți să ne veselim”!

El plânge la mormântul lui Lazăr fără a căuta să impresioneze pe Lazăr, fiindcă Lazăr e mort de patru zile. El plânge pentru ceea ce oamenii din jurul Lui bine au observat - „Iată cât de mult îl iubea!”

În acest patetic tablou al lui Isus care plânge la mormântul lui Lazăr cel mort, avem o imagine clară a ceea ce simte Dumnezeu pentru noi atunci când ne depărtăm de El sau când chiar ne găsim moartea în păcatele și fărădelegile noastre.

Este oare de mirare faptul că Domnul îl plânge chiar și pe Lucifer? „Cum ai căzut din cer Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor”... Aceasta înseamnă între altele – Te iubesc cu o iubire veșnică!

Oricum, între iubirea noastră pentru Dumnezeu și iubirea lui Dumnezeu pentru noi, este o mare și profundă deosebire: El ne iubește necondiționat, fără să fie rugat sau chiar să I se ceară așa ceva, pe când noi Îl iubim ca răspuns la iubirea Lui - „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi”. Altfel noi nu am fi iubit niciodată pe Dumnezeu. Am văzut care este natura iubirii lui Dumnezeu pentru noi. El întreabă - „Ce mai puteam face viei mele și nu i-am făcut?” Tăcere. Nici un răspuns, nici în cer nici pe pământ.

Dar noi, noi cum Îl iubim pe Dumnezeu? Care este natura și manifestarea iubirii noastre pentru El? Ce fel de răspuns dăm noi iubirii care ne iubește fără nici un fel de condiție și care ne dorește fericirea și binele fără să ceară ceva în schimb! Când lucrurile merg bine, ‚Îl iubim’ foarte mult pe Dumnezeu. „Dumnezeu zâmbește și strălucește deasupra mea. Este atât de bun și iubitor!” Dar când lucrurile merg prost, atunci ni se schimbă expresia feței și așa-zisa dragoste a noastră pentru Dumnezeu își schimbă și ea expresia feței.

Doresc să prezint o persoană a cărei dragoste pentru Dumnezeu a fost tare ca moartea. Știți, Maria L-a urmat pe Isus pe tot parcursul celor trei ani și jumătate, sau cam așa ceva... Ea a fost martoră la toate minunile, a auzit toate predicile, s-a bucurat de prezența Lui. Totul a fost frumos. Oamenii Îl urmau pe Isus cu miile. Dintr-o dată, cu totul neașteptat, Isus este mort. Cine Îl mai iubește pe Isus dintre toți acei oameni? Dintre acele mii de oameni? Nimeni nu Îl mai iubește pe Isus, pentru că nu mai face nici un bine. Ei nu L-au iubit pe El de fapt. Au iubit faptele Lui. Isus a spus mulțimii într-o dimineață: „Știu de ce ați venit aici. Nu pentru că Mă iubiți pe Mine sau cuvintele Mele. Ci voi iubiți peștele și pâinea pe care vi le-am dat ieri și acesta este motivul pentru care v-ați întors. Nu Mă iubiți pe Mine. Vă place peștele și pâinea, ați mâncat ieri si vreți să mai mâncați și astăzi.”

Astăzi am putea fi în pericolul de a iubi darurile lui Dumnezeu, nu pe Dătător. Să ne cercetăm inimile. Ce s-ar întâmpla cu dragostea mea față de Dumnezeu dacă într-o zi Dumnezeu ar părea ‚mort’ față de mine. Nu ar face nimic, nu ar răspunde la nici o rugăciune, nu mi-ar da nici un semn al prezenței sau dragostei Lui. Care ar fi atitudinea mea față de Dumnezeu?

Vedeți, Isus era mort. Nici o pâine, nici un zâmbet, nici o predică, nici o minune, nimic – doar un mormânt rece. Dar dragostea Mariei pentru El era neschimbată. A mers în grădină și a zis: „Îl vreau pe Isus.” Dar ecoul i-a răspuns: „Este mort.” „Îl vreau mort.” Pentru că dragostea ei pentru El nu era legată de faptele Lui față de ea, nici de iertarea Lui, nici de mântuirea Lui, ci de persoana Lui. Ea nu vroia ceva de la Isus. Îl vroia pe El, ca persoană. Așa s-a rugat Sadu Sundhar Singh – „Doamne, nu vreau cerul cu frumusețile lui, ci Te vreau pe Tine!”

Cred că unii dintre voi ați citit despre Richard Wurmbrand. El a suferit 14 ani în închisorile comuniste. Acesta este un nume celebru, cunoscut în întreaga lume. A scăpat din România, de fapt a fost vândut de regimul comunist norvegienilor, apoi din Norvegia a

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

venit în Statele Unite ale Americii. El a vorbit despre „virtuțile" comunismului, și-a dezgolit spatele plin de cicatrice înaintea Congresului American și astfel America a căpătat o imagine diferită de cea produsă de dezinformare.

Acest om povestește într-una din cărțile lui că într-una din închisorile în care a stat în cei 14 ani, suferind unele din cele mai crude torturi cunoscute pe fața pământului, în timp ce își petrecea timpul acolo, într-o zi, deținuții au avut parte de o surpriză foarte frumoasă din partea comandantului. Comandantul stabilise o zi în care deținuții să fie vizitați de familii. O, ce frumos! Să fii vizitat de familie într-o închisoare comunistă din România era ceva cu totul nou și surprinzător! Le-au spus: „Veți primi haine noi cu care să vă îmbrăcați." Și le-au dat haine frumoase cu care să se îmbrace. („Frumoase" în contextul închisorii. Dar erau frumoase comparativ cu zdrențele pe care le purtaseră înainte.) Le-au dat hrană bună, ca să arate bine, i-au ras, i-au spălat. „Trebuie să arătați bine pentru familie. Scrieți o carte poștală." Au scris fiecare câte o carte poștală pentru soții, copii, pentru cei de care doreau să fie vizitați. Și Wurmbrand a început să-i scrie soției sale și a zis: „Sabina, aceasta este cea mai frumoasă zi a mea în închisoare. Te aștept să-ți văd chipul. Știi dragostea mea pentru tine. Abia aștept să te văd...," etc.

Dimineața totul era bine. Era zgomot peste tot, pe holuri deținuții îmbrățișau pe cei dragi... Dar la ușa lui nu a bătut nimeni. Ziua s-a scurs, și târziu spre seară gărzile au venit la ușa celulei lui și au zis: „Ei bine, soția ta nu te mai iubește. De fapt, s-a căsătorit cu altul. Azinoapte era în pat cu altul. Așa că nu o mai aștepta pe soția ta." Wurmbrand spune că a fost atât de tulburat în acea noapte, încât aproape că a crezut acele cuvinte. Poate că după atâția ani s-a întâmplat ceva... Pentru el era ca și moartă. „Totuși," spune el, „nu puteam să-mi scot din inimă dragostea pentru ea, indiferent ce s-ar fi întâmplat. Așa că am continuat să o iubesc, chiar dacă mă convinseseră că m-a părăsit și că s-a căsătorit cu altcineva. Nu puteam înceta să o iubesc." Apoi spune: „Mi-am amintit acolo, în închisoare, de Maria în acea dimineață, în grădină. Ea a continuat să-L iubească pe Hristos chiar dacă El era mort."

Dragostea este tare ca moartea, spune Cuvântul Domnului. La aceasta suntem chemați și noi. Nu doar o dragoste ca aceea pe care o vedem în adunări evan-ghelistice uriașe, în prosperitate și sănătate, în progres... Ești cel mai bine astăzi, Dumnezeu zâmbește asupra ta... Semnul pe care Dumnezeu îl are pentru tine este bogăția și succesul, și toate celelalte de acest fel. Acesta este zâmbetul Lui asupra ta. Așa gândești azi, în acest fel de zile... Dar dacă ar veni altfel de zile?!...

Nu, noi nu ar trebui să fim legați de ceea ce ne dă Dumnezeu. Ar trebui să fim legați de persoana Lui. Chiar dacă într-o zi ar părea că pentru noi este mort, așa cum a spus Nietzsche. El a spus: „Dumnezeu este mort. Dumnezeu rămâne mort și noi L-am omorât. Cum ne vom consola noi, ucigașii ucigașilor? Tot ceea ce avea lumea mai sfânt și mai puternic a sângerat până la moarte sub cuțitele noastre." Aceasta spune Friedrich Nietzsche. El este cel care a spus: „Dumnezeu a murit." Și nu numai el a spus așa...

Să zicem că este adevărat. Să zicem că aceast este ziua în care Isus era în mormântul rece... Ce ar mai rămâne atunci din dragostea noastră pentru Dumnezeu? Ce părere aveți despre aceasta? Aceasta este întrebarea cheie pentru viețile noastre. Să presupunem că Dumnezeu încetează să vă mai binecuvânteze. Încetează să te mai păzească pe tine, pe copiii tăi sau ceea ce este al tău... Ce se va întâmpla cu dragostea ta pentru El? Ar trebui să privim la Dumnezeu prin prisma experiențelor noastre și să-L apreciem prin prisma a ceea ce ni se întâmplă, sau ar trebui să privim la experiențele noastre în lumina lui Dumnezeu? Dacă privesc la Dumnezeu prin intermediul experiențelor mele, voi ajunge la concluzii diferite în momente diferite din viața mea. Dacă privesc la Dumnezeu prin intermediul experiențelor mele, voi depinde de ceea ce mi se întâmplă, voi depinde de ceva. Dar dacă privesc la exprienţele mele în lumina lui Dumnezeu, le voi vedea într-o lumină diferită. Un accident nu va mai fi un accident. Un dezastru nu va mai fi un dezastru. O binecuvântare nu va mai fi o binecuvântare în termeni materialiști... Va fi un mesaj al dragostei. Va fi altceva, ceva diferit, pentru că voi vedea, voi privi la viață în lumina lui Dumnezeu. Nu voi privi la Dumnezeu prin lumina vieții și a ceea ce mi se întâmplă, prin acest geam murdar al vieții pământești.

Uneori confundăm dorințele cu nevoile, sau invers. Dumnezeu are întotdeauna grijă de nevoile noastre reale. El va avea mereu grijă în primul rând de nevoile noastre cele mai importante și veșnice. Acesta este interesul nostru primordial. Apoi vin dorințele noastre. Acesta este un domeniu diferit. Uneori ne simțim părăsiți pentru că Dumnezeu nu ne împlinește dorințele. Când gândim așa nu suntem decât niște copii răsfățați, nimic altceva. De fapt, El Se concentrează asupra nevoilor noastre veșnice, și cele mai importante lucruri de care avem nevoie pentru viața veșnică. Uneori acestea ar putea însemna lucruri complet diferite.

Am citit despre unul din lucrătorii de la Samaritan's Purse [Punga samariteanului]. Este o organizație creștină condusă de Franklin Graham, fiul lui Billy Graham. Unul din lucrătorii lui vizita o tabără de indieni care fuseseră expulzați din Kuweit. Munciseră o perioadă în Kuweit, construiseră case, cumpăraseră lucruri, strânseseră avere... Dintr-o dată s-a întâmplat ceva acolo, iar Kuweitul a decis să-i expulzeze din țară pe toți cetățenii de naționalitate indiană. Au fost forțați să lase în urmă tot ce aveau în Kuweit. Nu puteau să-și ia cu ei decât propriile trupuri. Aceasta era tot.

Acest lucrător creștin se găsea în tabără și a văzut o doamnă care născuse cu trei zile înainte de a fi expulzată din țară. Fusese nevoită să călătorească sute de mile prin deșert cu autobuzul, într-o căldură copleșitoare și în praf. Și pruncul pe care îl avea cu ea era atât de murdar, și mirosea urât. Ea nu avea nimic cu care să îngrijească de copil. Acest lucrător creștin care lucra în tabără, s-a ocupat de îndată de ea și a ajutat-o să spele copilul și să îl îmbrace așa cum trebuie. Acea doamnă îl privea pe acest om, plângea, și la un moment dat i-a spus: „Știi ceva? Înainte de a pleca din India în țara bogată a Kuweitului, eram și eu creștină. Dar când am ajuns în Kuweit și am muncit și am obținut avere și tot, practic am uitat de Dumnezeu."

Este o capcană să crezi că dacă Dumnezeu îți oferă lucruri Îl vei iubi. Este greșit. Aceasta este mită. Și mita nu face pe nimeni să iubească pe cineva, deloc. Nu este adevărat că dacă Dumnezeu îmi dă Îl voi iubi. Dacă Îl iubesc pe Dumnezeu, Îl iubesc oricum. Dacă nu Îl iubesc, nu contează ce îmi dă sau ce ia de la mine. Va fi același lucru. Și această femeie a spus: „Când eram săracă în India, Îl iubeam pe Dumnezeu. Am mers în Kuweit, am agonisit mult și," a spus ea, „L-AM UITAT PE DUMNEZEU." Vreau să citez exact cuvintele ei. Ea i-a spus acelui lucrător creștin: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că a permis să pierdem totul în Kuweit ca să Îl regăsesc pe El." „Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că a permis să pierd totul."

-va urma-

A doua șansă

Sunt obosit de atâta muncă și de văzut aceeași oameni în drum spre serviciu. Ajung acasă și nevasta-mi servește același fel de mâncare la cină. Vreau să intru în baie, apoi să intru în camera mea, să mă întind în pat, să stau liniștit la televizor, dar fiica mea nu mă lasă, pentru că ea vrea mereu să se joace cu mine; nu mă înțelege că sunt obosit. Și tatăl meu mă deranjează câteodată, soția mea la fel, ... și între nevastă, fiică, tată, încep să înnebunesc. Vreau liniște. Unicul lucru bun este somnul, când închid ochii mă liniștesc și parcă uit de toți și toate.

Dintr-o dată apăru un înger învești mântat în lumină!

- „Pace ție! Pentru tine am venit!"

- Cine ești și cum ai intrat?

- „M-a trimis Dumnezeu după tine. Mi-a spus să-ți ascult plângerile și.... ai dreptate! A venit timpul să te „odihnești".

- Asta nu este posibil, asta înseamnă că trebuie să mor.

- „Așa este, vei muri. Nu ai să mai întâlnești mereu aceeași oameni, nici nu mai trebuie să-ți suporți nevasta veșnic nemulțumită, nici pe micuța ta fiică, nici să asculți sfaturile tatălui tău".

- Dar ce se va întâmpla cu... totul, cu serviciul meu, cu familia mea, cu...?

- „Nu-ți face probleme, la firma unde lucrezi tu, au găsit deja pe altcineva; și acel cineva, bineînțeles, este fericit pentru că nu avea serviciu".

- Și soția mea și copilul meu?

- „Soția ta va întâlni un bărbat bun, care o va respecta și admira pentru calitățile sale, și care va avea răbdare s-o asculte cu plăcere, fără să-i reproșeze nimic. Și-n plus, va avea grijă de fiica ta, o va iubi mult ca și cum ar fi a lui; și oricât de obosit ar veni de la serviciu, va avea răbdare să se joace cu ea și vor fi foarte fericiți".

- Nu! Nu pot să mor!

- „Îmi pare rău dar decizia a fost luată".

- Dar asta înseamnă că nu-mi mai pot săruta fiica niciodată, că nu-i mai pot spune „Te iubesc" soției mele și nici nu îmi mai pot îmbrățișa tatăl. Nu, nu vreau să mor, vreau să trăiesc, nu vreau să mor încă.

- „Dar, nu asta doreai?...ODIHNĂ. Acum te poți odihni etern, dormi pentru veșnicie".

- Nu, nu vreau, te rog, Dumnezeule...!

- „Ce ai, iubitule? Ai un coșmar?" – îmi șopti soția mea, trezindu-mă.

- Nu, nu a fost un coșmar, a fost încă o șansă.

Ai grijă de familia ta, de prietenii tăi, de cei dragi ai tăi.

Cred că această pildă te-a făcut să reflectezi, omule.

Pentru că, de cele mai multe ori, așa gândești și...tu!

-sfârșit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Cum să fac față dezamăgirilor vieții?

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Dealul lui Sisif

Fiecare dintre noi la un moment dat a fost dezamăgit. Cuvântul dezamăgire poartă însă o greutate diferită, în funcție de vârsta și de percepția noastră a fiecăruia.

Navigând pe internet, am dat peste o imagine cu cele mai mari dezamăgiri generale ale vieții și anume: „în copilărie – inexistența lui Moș Crăciun; în adolescență – dragostea nu este eternă; în tinerețe – dacă ai carte nu ți se garantează că ai și o slujbă; ca adult - idealurile au un preț; ca om în vârstă – îți dai seama că viața a fost o risipă". Aceste dezamăgiri par un adevărat deal al lui Sisif care apar cu o și mai mare intensitate pe măsură ce trece timpul.

Poate că ne simțim dezamăgiți când descoperim că un părinte pe care l-am considerat persoana perfectă, de fapt se lupta cu o anumită dependență, sau poate că suntem părintele care dorește să își împlinească visele sale prin copii, însă ei doresc altceva, poate că este prietenul în care am avut încredere că ne împărtășește sentimentele, dar care ne-a folosit ca apoi să dispară fără explicații, poate că este un copil care în ciuda eforturilor noastre fizice și materiale a fost răpus de o boală necruțătoare, poate că este o slujbă pentru care ne-am pregătit, dar care ne-a fost refuzată deoarece altcineva, cu ajutorul relațiilor, a beneficiat de ea, poate că este propria înfățișare sau handicap care a apărut la un moment dat în viața noastră și ne împiedică să ne bucurăm... și aici putem adăuga dezamăgirile noastre personale și lista tot ar rămâne deschisă.

„În lumea asta există două tragedii: una este să nu primeşti ceea ce doreşti, iar cealaltă să primeşti ce doreşti" "
Oscar Wilde

Cineva spunea că dezamăgirea este atât de curent prezentă în viața noastră încât eclipsează bucuriile și rarele moment de extaz.

Dar ce este dezamăgirea? De ce dezamăgirea are o influență atât de mare în viața noastră? Putem să evităm dezamăgirea? Cum pot să îmi recapăt echilibrul după o dezamăgire? Sunt întrebări care merită un răspuns.

Ce este dezamăgirea…?

Răspunsurile pe care le dăm sau întrebările pe care le lansăm sunt puse doar pentru ca ele să nască în noi reflecție, cercetare de sine, și găsirea unui răspuns personal.

Pentru prima întrebare am găsit o definiție care pe mine m-a mulțumit și aparține unui editor creștin român: "Dezamăgirea este acea stare în care cunoaștem un lucru așa cum este el de fapt, dezgolit de toate calitățile lui. "Ceea ce ne împiedică să ocolim dezamăgirea este că nu ne place realitatea.

O altă definiție anonimă, dar descoperită în viața practică, este și cea a unei tinere: "dezamăgire este când nu am motive să mă ridic, când doar cad și nu mai privesc în sus…"

Dezamăgirile, devin adevărate "vulcane" interioare care, dacă nu sunt rezolvate, declanșează "furtuni" puternice în viața noastră. Simțim că lumea se prăbușește, că mâine nu mai poate exista sau că viața nu mai are nici un rost.

Mintea noastră se bucură atunci când punem lucrurile într-o anumită ordine, așa că, analizând cele mai puternice dezamăgiri ale vieții, am descoperit că există trei mari categorii:

1. *Dezamăgirea față de lume* (universul din viața noastră)

În lumea noastră se vorbește foarte mult despre pace, despre dragoste, dreptate, însă adesea, găsim că aceste principii sunt călcate în picioare cu indiferență de chiar cei care vorbesc despre păstrarea lor. Această diferență dintre ceea ce se spune și ceea ce se face, ne poate afecta și pe noi. Când ne simțim înșelați de cei dragi, neînțeleși de colegi, trădați de prieteni, părăsiți de cei iubiți, ajungem să ne ascundem dezamăgirea printr-o "paralizie emoțională", adică încercăm să părem duri, să ignorăm, să rănim, să punem la îndoială totul, să fim violenți, intoleranți cu ceilalți, pentru a nu fi dezamăgiți, sau, din contră, încercăm să facem totul pe placul celorlalți, să oferim cadouri, să renunțăm la propriile noastre idealuri, doar pentru a nu dezamăgi.

Parafrazând un citat biblic, în ciuda celor 6000 de ani de existență pe acest pământ, "lumea n-a încetat să secere, nici să are". Acest ciclu neîntre-

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

rupt ”ce a fost sub soare, va mai fi”, l-a măcinat atât de mult pe vestitul împărat al antichității – Solomon, încât a dedicat o carte întreagă acestui refren. După ce a fost dezamăgit de lumea care îl înconjura, de prieteni, de plăceri, de avere, în cele din urmă a reușit să găsească ieșirea din labirintul propriei dezamăgiri, ridicând ochii spre Cer.

Dezamăgirea și durerea ajung să facă parte din viața noastră cotidiană, fie că suntem bogați sau săraci, copii sau adulți, femei sau bărbați. Mulțumim lui Dumnezeu că deși avem parte de un peisaj atât de sobru în viața noastră, fiecare în parte, El a semănat în inimile noastre speranță care să ne ajute să o luăm de la capăt.

Demn de remarcat este răspunsul unei persoane anonime la întrebarea dacă a fost vreodată dezamăgită de lume, pe un site de socializare: ”O Doamne, da. Într-atât încât îmi doresc o lume goală în care să nu mai existe nimeni. Și aș fi și atunci probabil dezamăgită că n-am cu cine schimba o vorbă…”

Odată cu dezamăgirea vine și frustrarea că am vrea să schimbăm ceva la ceilalți pentru ca să ne poată înțelege, pentru ca să se poată îndrepta lucrurile, etc. Curând va trebui să recunoaștem că schimbarea nu va avea loc de la ei la noi, pentru că nu ține de noi, oricât ar fi de logic sau normal ne-ar părea nouă. Orice schimbare este personală și unică. Să nu rămânem cu impresia că am spune că singurul vinovat de dezamăgire suntem noi, ci mai degrabă să ajungem la înțelegerea faptului că deși ceilalți ne pot dezamăgi, noi putem alege să ne schimbăm, să creștem, să ne maturizăm, să acceptăm greșelile, să iertăm, să începem viața de la zero, pentru că am fost creați să trăim!

2. *Dezamăgirea față de propria persoană*

De multe ori dorim să apucăm un drum, să terminăm un curs, să stabilim o relație, să avem un copil, să avem o slujbă serioasă, să excelăm într-un anumit domeniu, să atragem atenția cumva la ceea ce putem și facem, însă obosim repede, apar în calea noastră obstacole – fie că sunt oamenii nepotriviți, fie că sunt împrejurările nefavorabile, propriile limite - și ne oprim la mijlocul drumului, fără să realizăm nimic.

Aceste dezamăgiri pentru care nu ne putem ierta, ne afectează. Un tânăr scria pe un blog ”… de fiecare dată mi-am spus că asta va fi ultima oară, că de mâine va fi altfel, că mă voi schimba, va fi mai bine, și tot încerc să fac acest lucru dar nu pot să îmi dau seama ce mă împiedică pentru că nu reușesc. E greu să știi că ai putea face bine unele lucruri, dacă ai fi altfel, dacă făceai altfel un lucru în trecut, mânia pe care o simți pentru tine te poate aduce în multe stări distructive…” Care este soluția dacă nici chiar noi nu ne putem schimba, și nu putem fi consecvenți cu ceea ce ne propunem?

3. *Dezamăgirea față de divinitate*

Un alt tânăr scria ”…vreau să existe cineva care să mă ridice de jos, să-mi spună că totul va fi bine, dar nu este nimeni. Nimeni, nimic, niciodată…”

Dacă Dumnezeu există atunci ”de ce …?” și cu această întrebare am putea deschide o listă lungă de frustrări pe care le punem pe seama divinității. Am spus ”le punem pe seama” și nu am greșit, deoarece de cele mai multe ori vinovatul este altul. Încă din Eden ne-am confruntat cu această dorință de a găsi un vinovat pentru problemele noastre, în exteriorul nostru. Nu Adam a fost cel vinovat că a luat fructul din mâna Evei, ci Eva, pe care Dumnezeu a creat-o; nu Eva a fost vinovată că a ascultat de îndemnurile unei creaturi pe care a auzit-o pentru prima dată vorbind, ci șarpele, pe care l-a creat El.

În viața noastră avem proprii ”adami” și ”eve” pe care dăm vina și prin care Îl învinuim de fapt pe Dumnezeu. Trebuie să fim deschiși și onești cu noi înșine gândindu-ne la problemele prin care trecem, acceptându-ne partea de vină și recunoscând că fără intervenția divină prin Domnul Isus Hristos, ca și Adam, de multe ori am fi condamnați la desnădejde fără remediu.

Nu este o rușine să plângem, nu este greșit să punem întrebări în urma dezamăgirilor noastre. Iov, un personaj biblic bine-cunoscut pentru suferința lui întreită (și-a pierdut averea, și-a pierdut copiii și și-a pierdut sănătatea), spune la un moment dat: ”Oh! de ar fi cu putință să mi se cântărească durerea și să mi se pună toate nenorocirile în cumpănă, ar fi mai grele decât nisipul mării: de aceea îmi merg cuvintele până la nebunie!” Totuși trebuie să ne aducem aminte că Dumnezeu nu este un djin care trebuie să ne îndeplinească dorințele la comandă, nu este nici un tată care ne părăsește atunci când avem cea mai mare nevoie, ci este Părintele veșniciilor, Acela care se apleacă pentru a ne asculta, și ne cunoaște de dinainte nevoile, care va răspunde cum știe că este mai bine, deși nu vom înțelege în totalitate, pentru că deocamdată suntem limitați de condițiile păcatului.

Nu avem toate răspunsurile la întrebările noastre, dar nici nu am avea timpul necesar să căpătăm răspuns la ele acum. De multe ori avem pretenția să ne bucurăm mereu de o sănătate perfectă, de un serviciu bine plătit, ori de un partener care nu greșește, dar uităm de propriile noastre responsabilități și de limtările lumii prezente.

Oscar Wilde scrie: “în lumea asta există două tragedii: una este să nu primești ceea ce dorești, iar cealaltă să primești ce dorești”.

-va urma-

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

De 5 lei iubire

GEORGE UBA - președinte asociația „Ridică-te și umblă”

- la 5 lei și du-te de te joacă!, zise grăbit și nedelicat cel ce, printre multe griji, o mai avea și pe aceea de tată.

La cei cinci anișori, banul de metal i se păru puștiului ca o comoară dintr-o poveste ascultată nu de mult, de la un bătrân, în parcul din apropierea casei. Simți că nu poate opri bucuria care venise peste el, cum nu poți opri un răsărit de soare. Și, deși nu învățase să mulțumească, se întoarse cu un surâs curat de recunoștință. Avea de gând să mai întrebe ceva. Orice. Dorea o discuție cu tatăl său, mai ales de dragul gestului atât de neașteptat și atât de rar.

Deschise ușa și, sub privirea nedumerită, o grindină de cuvinte ofensatoare îi întunecă fața. Părinții lui... ”discutau”.

O închise la loc cu grijă și se îndreptă spre parcul din apropiere, pe care îl găsea mai primitor și mai părintesc decât propriul său cămin.

În acea zi de primăvară, chemată de covorul de lalele roșii și galbene, de zambile puternic parfumate, sub un soare ce era dispus să promită mai multă căldură, un suflet era trist... În mâna sa mică, comoara dăruită de tatăl său își pierduse de mult valoarea. Lovind cu piciorul când o piatră, când o crenguță ce i se ivea în cale, ajunse în fața unei bănci, unde o bătrânică aranja boneta nepoțelului de vreo trei ani, ce nu-i prea convenea cum stă pe capul micuțului.

- Dănuț, parcă ești o vrăbiuță pe o creangă înflorită frumos și obrăjorii ți-s ca două ionatane ce-ți vine să le mănânci. Și ce să mai zic de năsuc, parcă e un mic tobogan.

- De ce, bunicuțo, spui vorbele astea?

- Uite, zic și eu așa. Pe cine altcineva mai am să-mi umple bătrânețile cu bucurii, decât pe tine, Dănuț? Nu-i așa, că am dreptate?, spuse bătrâna, mângâind obrajii cuminți ai băiatului.

Puștiul urmări scena de aproape și, deodată, îi veni o idee. Îi plăcu să facă o substituție în mintea lui și încercă să rostească încă o dată cuvintele bătrânei, cu o mică modificare: “Pe cine altcineva mai am eu să-mi umple bătrânețile cu bucurii decât pe tine, Florin? Nu-i așa, puiule?” Se lumină puțin. Era încântat de jocul pe care-l inventase. I-ar fi plăcut un joc în doi, dar nemângâiatul băiat renunță să mai guste din imaginație. Dorea altceva.

Regula de trei simplă

Pentru sistemul de gândire al unei societăți structurate pe instituții și proiecte putem spune că ”Ridică-te și umblă” este o asociație. Dar dacă este doar o entitate organizatorică pentru a face imagine unor proiecte orientate spre oameni cu dizabilități, atunci este o morișcă care zbârnâie la orice vânt, dar fără să aducă aport esențial vieții. Concentrarea doar pe activități, care să schimbe cadrul și să aducă o alternativă la rutina zilnică e ceva, dar nu este acel Ceva ce aduce existenței noastre un rost. Dincolo de nevoia de cărucioare și tabere, de medicamente și recuperare, dincolo de concerte umanitare și instruire pentru adaptare există o nevoie disperată după lucrul care ne face oameni adevărați și care ne dă semnificație, care ne înnobilează și ne face cele mai puternice făpturi de sub cer: dragostea. Dăm orice ca s-o avem. Cheltuim timp și resurse ca s-o putem cuibări în sufletele noastre. O cerșim sau o strigăm să ne viziteze. În lumina acestui deziderat suprem fac o remarcă: ”Ridică-te și umblă” nu este doar o formă instituțională, ci marca ei este alta. Este o ”mișcare”, un loc al descoperirii dragostei în forma ei dorită, un peisaj al acceptării tuturor, o chemare la unitate în baza iubirii și nu a ideilor noastre. Aici învățăm să ne înțelegem pe noi înțelegând pe alții. În spațiul acestei mișcări celălalt e mai important decât propria persoană. Aici nu este locul invidiei sau al interpretărilor greșite. Nu favorizăm o religie în detrimentul alteia. Nu facem prozelitism încercând să ne dovedim că o anume biserică e mai favorizată decât alta. Aici ne interesează oamenii, o atitudine curată, o vorbă bună și caldă, o prietenie deschisă și o bucurie mare.

Vă invit să recapitulăm regula de trei simplă: dacă eu, persoană cu dizabilități, îi corespund altei persoane cu dizabilități, atunci Lui, Creatorului meu, ce Îi corespunde? Voi înmulți viața Creatorului cu viața persoanei cu dizabilități și ne iese viața Celui care ne-a făcut. Adică atât valorăm, cât valorează El. Și e puțin?

Se așeză la capătul unei bănci, unde, doi bătrâni care discutau lucruri importante, nici nu l-au băgat în seamă.

- De aproape o lună de zile, băiatul meu m-a dus la azil. Mi-a spus că pensia mea mai mult îl încurcă decât îl ajută. Au nevoie de spațiu, iar eu îi necăjesc cu prezența mea. Mă deplasez greu cu un cadru și se împiedică de mine prin casă. Un lucru mă doare mai mult. Nu înțeleg de ce nu mă primesc să-i văd, pe ei și pe nepoți. Nu le cer altceva decât să-i mai văd din când în când și să mai vorbesc cu cei mici. Nepoții mă iubesc. Asta mă doare.

- În schimb, eu sunt tratat ca la restaurant, zise celălalt. Ca un client ce plătește bine. Mâncare bună, zâmbete, dacă vrei, dar și pensia mea este consistentă, plus rezervele, care nu-i lasă indiferenți. Prietene, trebuie să știi un lucru: astăzi, iubirea se cumpără! Chiar și dragostea celor apropiați. Ai bani, o ai; altfel....

Deodată, o reacție neașteptată a băiețelului, atrase atenția celor doi. Cel ce-i urmărise cu atâta interes de parcă luase și el parte la discuție, o rupse la fugă într-o direcție precisă. În urechile puștiului cârn, ecoul cuvintelor celui din urmă, revenea cu insistență: “Prietene, astăzi, iubirea se cumpără!”

Gâfâind, dar gata să-și strige dorința, intră în magazinul de la marginea parcului și, întinzând vânzătoarei mânuța, desfăcu palma, implorând:

- Dați-mi, vă rog, de 5 lei, iubire!

-va urma-

PREȚUL FOST-A PLĂTIT

Cât crezi că valorează,
Un zâmbet să oferi cuiva?
Cât de mult crezi că durează,
Un bine ca să faci la cineva?

Adevărul e că deloc nu ne mai pasă,
De tot ce se-ntâmplă în al nostru jur,
Că ne credem de cea mai 'naltă clasă,
Și nu știm acest lucru cât este de dur…

Oh, de ne-am gândi câtuși de puțin,
La Dumnezeu și la al Lui scump Fiu,
Care murit-a în cel mai mare chin,
Dar prin credință, acum, din nou e viu.

El a plătit un preț mult prea costisitor,
Deși știe că pentru unii nu prea contează,
El Se îngrijește totuși de al lumii viitor,
Și planul Lui de-a ne salva, înaintează.

Din jerfa ce pe cruce de mult avut-a loc,
Să înțelegem că Cel ce încă pune preț,
Și cel ce încă intră în al lumii joc,
Nu-i altcumva, decât vrednic de dispreț.

Un preț imens din veac fost-a plătit,
Doar pentru ca eu și tu să nu murim,
Doar dacă lucrăm cu toții cât mai cinstit
E unica speranță ca popor să ne unim…

Doar uniți, și noi putem lucrarea-nainta,
Spunând la toți că prețul fost-a deja plătit,
Că de-acum încolo oricine poate spera
La un loc ce-n cer Isus deja a pregătit.

Oana Peiculescu
Mălădăeni Teleorman

DORINȚA

Nu doresc acestei lumi
Decât pace și iubire.
Dumnezeu s-o fericească
Și cu mâna Sa cea Sfântă
Să o vindece de boale.
Partea întunecată a lumii
Dumnezeu s-o lumineze.
Biruința Sa divină
Să fie binecuvântată,
Prin iubire de aproape
Și cu dragostea curată!
Să nu ierte neștiința
Răutățile și ura.
Dragostea să fie mâna
Pentru orice om cu suflet.

Prof. Crita Maria Simona
Sinaia

FRUMOS ERA....

Trăiam odată într-un sat
Și aveam și frați, surori și prieteni, zeci,
Acum Îl am pe Dumnezeu
Și acum trăiesc, aici, în patul meu.

Pe străzi, poteci, cărări de munte
Eu fugeam neîncetat
Și acum zac în pat de boală
La mila unui vis ciudat.

Mă doare pieptul și oftez,
Când știu ce am fost odată,
Mă doare sufletul și plâng,
Când știu ce am iubit odată.

Acum iubesc pe Dumnezeu,
Pe Domnul nostru cel de sus
Și inima-mi tresare în piept
Că simt că viața în mine n-a apus.

Eu sunt un suflet chinuit
Și boala mea mă roade încet,
Dar Dumnezeu nu vrea să pier
Și El mă îmbărbătează încet.

O palmă de primești cumva
În viața asta păcătoasă,
Întoarce stânga sau dreapta
Că viața asta îi tare întoarsă.

Sorinel Vlad
Bumbești-Jiu

O, DOMNUL MEU!

O, Domnul meu,
Ce Tu le știi pe toate.
Spune-mi Tu și al meu drum
Ce sufletu-mi străbate.

Eu nu aș vrea ca să-ți greșesc,
Cu gândul sau cu fapta.
Fi-mi Tu alături tot mereu
Și mă-nvață de bine.

Vreau să fiu copilul Tău
În cer doar lângă Tine!
Sar până ajung în ceruri sus.
Ajută-mă aici,
Să nu mai plâng, să nu mai plâng,
Să-mi port Isuse crucea!...

Mădălina Postelnicu
Azuga - Prahova

RIDICĂ-TE ȘI UMBLĂ

Ridică-te azi și umblă,
Blând Isus te ia de mână,
Să mergi doar pe a Sa urmă
De acum până-n vecii,
Adu-l azi în dar,
Cât mai este har
A inimii jertfă
Să ardă pe altar,
Hai ridică-te și umblă,
Cel rău va rămâne-n umbră,
De mergi cu Isus pe cale
El te va ajuta,
Deci ridică-te și umblă,
Durerea Isus o curmă,
Și vesel vei fi la urmă
Când Îl vei revedea,
Dar până atunci
Vestea bună s-o duci
De ai fi sus pe munte
Sau în văi adânci,
Deci ridică-te și umblă,
Întinde oricui o mână
Cum Isus a făcut,

Lavinia Stoian
Bolintin - Giurgiu

FERICIREA

Dedicată pentru:
Andrea Popa,
Artemiza Tincu,
Mariana Leaotă,
Alina Ciocâlteanu,
Alina Cașcaval,
Florina Mihai,
Stela Grosu,
Viorica Maican

Fericirea este un dar.
Inima e bucuroasă iar.
Ochii sunt strălucitori.
Obrajii ca 2 bujori.

Rămâne pur sufletul.
Dragostea atinge cerul.
Bucuria transformă inima.
Radiază forță iubirea.

Vibrează ființa noastră toată.
Fericirea pe aripi ne poartă.
Ești raza de lumină.
Veșnic suntem împreună.

Luminează Dumnezeu drumul.
Mereu are biruință omul.
În împărăția Ta avem victorie,
Ne încununezi de glorie.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

PRIMĂVARA

Razele soarelui vor degaja râzând multă căldură,
Iarna nu va mai rezista, va pleca pe fugă,
Zăpada se va topi, vor apare iarăși ghioceii,
Ei sunt cei mai cunoscuți vestitori ai primăverii.

Copacii înmuguresc și din nou se vor îmbrăca,
Căci a sosit primăvara, natura iarăși va învia,
Soarele-i va da viață, natura va renaște iară,
Căldura și frumusețea va chema oamenii afară.

Primăvară tu când vii multă tinerețe ne aduci,
Întinerești natura și pe cei prezenți atunci,
Prin florile ce înfloreși privirea ne încânți
Prin trilurile păsărilor auzul ni-l încânți.

Primăvară tu întinerești natura cu viață, căldură, flori,
Iar tu natură ne întinerești sufletele prin culori,
Prin muzica care sosește odată cu tine,
Când tu vii primăvară totul este frumos și bine.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos Argeș

L-AM VĂZUT PE DUMNEZEU

L-am văzut azi pe Dumnezeu
Cu mâna-I când m-a mângâiat
Nu m-a lăsat să-mi fie greu
Nu m-a lăsat, nu m-a uitat.

Veți râde și vă veți da chiar coate
Căci eu am spus-o chiar așa
Și voi veți spune nu se poate
N-a existat nicicând așa ceva

Și totuși... L-am văzut pe Dumnezeu
Pe creștet cum m-a mângâiat
Când eram singură și-mi era tare greu
Un prieten bun m-a vizitat și-un sfat mi-a dat.

A fost trimis de Însuși Dumnezeu
Deși El n-a știut, doar a venit
Și a văzut cât îmi este de greu
M-a ascultat și apoi El mi-a vorbit.

Cum să nu spun că a fost Dumnezeu
Când eu căldura dragostei supreme am simțit
Și mă luptam cu mine însămi tare greu
Și-un simplu sfat divin m-a liniștit.

Acum, când înțelegeți că a fost doar Dumnezeu
Și-un înger pământesc m-a sfătuit
Să nu-mi mai spuneți c-am mințit
Eu știu că L-am văzut pe Dumnezeu.

Emilia Dinescu
Valea Stânii - Argeș

Talentul... nu cunoaște handicap!

PĂRINȚI ȘI COPII

Și-au crescut copiii
Și la casele lor fiecare
S-au văzut puternici și mari
Dar și foarte gospodari.

Cu vremea au îmbătrânit părinții
Acum nu prea văd, nu prea aud, le-au căzut dinții,
Le curge când nasul, când mâncarea
Și stergarul de masă cade adesea.

Nu mai au loc la masă părinții
Și-n suflet durerea-i un munte
Copiii n-au timp să-i privească
Sau plânsetul lor să-l asculte.

- Dar ce faci acolo copile?
Întreabă părinții pe cel mic
- Cotețul vi-l fac de pe-acuma
Ca să nu așteptați niciun pic.

Se-ntreabă-n priviri părinții
„Ce pildă i-am dat la copil?"
Și triști spre părinți se îndreaptă
Cu glasul pierdut și umil...

Și intră-n cocioaba în care
Căldura iubirii lor nu-i,
Și vor ca să-și ceară iertare...
Degeaba! Nu mai au cui!

Dă, Doamne, lumina Ta blândă
În inimi de piatră și-n minți,
Fă-i buni pe copii și recunoscători
Pe cei ce n-au milă și respect de părinți.

Cidem Narcis Brâslașu
Constanța

A REUȘI

Din nou, îți scriu
Soartă troienită
Tot de vânt mereu bătută
Când te vei echilibra?
Sus pe cer, străjer luna.

Prin vremi anul 1966
Prin vremi
Ca un vierme de mătase
M-am târât și mă târăsc
Trebuie, să reușesc.
Ce alții n-au reușit
Am candela sfânt cuvânt
Ea îmi e nădejdea vieții
Și martorul tinereții.

Ionescu Daniela-Nicoleta
Nedelea (Prahova)

PRAFUL DE PE CÂNTAR

O viață ni s-a dat în dar
Și de-o avem s-o prețuim
Că Domnul ne-a iubit prin har
Iar noi creștinii s-o dovedim
Și dacă nu avem habar
Ești praful de pe cântar.

Prin glasul biblic azi te chem
Să vii... o suflete pierdut
Deși nu-s la al tău cherem
Tu știi că ești un om căzut
Și dacă amâni în zadar
Ești praful de pe cântar.

Cântarul vremii te măsoară
Tu nu mai zăbovi deloc
În cartea vieții scrie dară
Cei răi vor arde toți în foc
Vin la Isus, ai viață-n dar,
Fii greutate pe cântar.

Lupu Petrică
Țigănești - Teleorman

Talentul... Creația ta

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Pârvu Costică Daniel

Mă numesc Pârvu Costică Daniel, loc. Odobești, jud. Vrancea, str. Nicolae Ioniță, nr. 137. Sunt Dan Pârvu. Familia care o cunoaște pe domnișoara Cristina din com. Sulița, jud. Botoșani, rog să mă contacteze la nr. ***0743-457413.***

Miron Stan

Mă numesc Miron Stan, sunt din Alba, am un căruț electric și vreau să-l vând sau să-l dau în locul unui triciclu cu motor pe benzină. Sau dacă sunt oameni buni la suflet, să mă ajute cu bani (22.000.000 lei), fiecare cât poate să doneze, pentru a cumpăra motorul și a mi-l face eu. ***0764-098873.***

Fănică

Persoană în vârstă, cu diverse boli cronice, legate de diabet cu insulină, picior drept amputat 3/4, solicit de la o persoană care cunoaște ce înseamnă boala și suferința, un sprijin pentru a-l putea folosi: un căruț electric. De asemenea rog să fiu contactat de o persoană care poate să remedieze un cărucior electric (partea electronică). Vă mulțumesc anticipat pentru înțelegere. ***0757-139473.***

Paul

Mă numesc Paul și am mare nevoie de suma de 5oo lei pentru un tratament. Care vor să mă ajute mă pot contacta la nr. ***0764-502018.***

Elena

Vând Opel Astra F-CC, an 1995, benzină, 108.600km, 1,6 cm³, 52 kW, gri, adaptat (se poate lua adaptarea și folosi normal) în stare foarte bună, ținută în garaj, întreținută, cutie de viteze automată, ușor de condus, închidere centralizată, trapă, fără accidente, nefumător. Preț 1.100 Eur. Jud. Dâmbovița. Pentru poze mă puteți contacta pe mail elina.blue@yahoo.com și tel. ***0732-262607.***

Aurel Stănoiu - Aiud

De vânzare un cărucior cu motor electric, cu baterie, și un cărucior simplu, nou. Cei interesați pot suna la tel. ***0745-037712 sau 0258-862204.***

Bucălău Dumitru

Am 60 ani și am gradul 2. Trebuie să fac o tomografie și nu am bani. Cine mă poate ajuta, deoarece am o situație grea. Voi fi recunoscător în fața lui Dumnezeu. ***Bucălău I. Dumitru, sat Dedulești, com. Topliceni, jud. Buzău****.*

Chită Adriana & prietenii

Doresc să anunț prin intermediul revistei pe toți cei care l-ați cunoscut pe prietenul nostru de suferință Burlacu Ionel din com. Răchitoasa, jud. Bacău, că pe 6 februarie s-a stins din viață. După circa 20 de ani imobilizat la pat, S-a îndurat Dumnezeu și l-a ridicat din patul suferinței. Dumnezeu i-a găsit un loc fără durere și suferință. Noi toți prietenii lui: Maria Gheordănescu, Doinița, Cristian Belciu, Mariana Boacă, Anișoara Bologa, Marian Adiluca și Chită Adriana. Ne vom aminti mereu de el. Dumnezeu să te ierte prieten drag!

Gabriel Robciug - Bacău

Rog pe Ioana din Salcia - Mehedinți, care a dat anunț în numărul trecut al revistei să mă caute la ***0767-801967*** *sau* ***0745-189601****. Te rog să mă suni cu număr la vedere. Nu obișnuiesc să răspund la numere ascunse. Al tău nou prieten, Gabi.*

Paul

Mă numesc Paul și am un cărucior electric de vânzare, fără baterii. Preț 1.400 RON. Cei interesați să sune la nr. Tel. ***0764-502018***

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

INVITAȚIE – APEL

Întrucât la Bârlad, pe 23 februarie, ora 11, str. Republicii, nr. 223, se va deschide o nouă filială a Asociației "Ridică-te și umblă", iar în viitorul apropiat se fac demersuri pentru înființarea unei filiale și la Buzău (martie - aprilie) rugăm persoanele cu dizabilități care doresc sa facă parte din aceste filiale să ia legătura cât mai urgent cu persoanele de contact, care vă vor comunica ultimele amănunte:

Bârlad: Willy Cotruță - tel. 0740-108225

Buzău: Aldea Lucian - tel. 0768-922223 și 0744-674475

Andrei Adrian - tel. 0740-830646 și 0769-083319

....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru....

Avem un Dumnezeu atât de iubitor și de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înțelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alții.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci și că simțim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea și familia lui, pentru prietena noastră de suferință Gheordănescu Maria și pentru toți prietenii de suferință. Dumnezeu să vă aline suferința și nu uitați: vine primăvara, să zâmbim, să renaștem odată cu natura... și să nu uităm de Creatorul nostru.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

După cum bine vedeți, revista a apărut iarăși. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet) și să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor, astfel ca revista să apară și în viitor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

În ultimul timp s-au mai deschis noi filiale a asociației „Ridică-te și umblă”. Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, Ploiești, Sinaia, Târgoviște, Constanța, Bacău, Galați și Alexandria, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe (în viitorul apropiat Bârlad și Buzău, dar pregătim și în altele)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înțelegem și credem că atunci când mai mulți se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!....

<u>Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”</u>

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna decembrie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Mircea Costel Bratosin, Alina Constantin, Daniel Constantin, Dragoș Cărămizaru, Mihaela Câmpanu, Mirela Alexandra Manolache, Cristina Ioana Maghiu, Cristian Modan, Diana Neagu, Daniela Rădulescu Paris, Lavinia Ileana Stoian, Marian Rujanschi, Viorica Axenie, Tenzi Forray Romanitan, Florian Soare, Cătălin Anastase, Cristina Bărbulescu, Alina Goga, Selena Manuela Vlăsceanu, Rene Stoica, Edisa Soare Bucur, Adriana Cristina Sărăceanu, Gabriela Istrate, Bogdan Andrei Vuză, Camelia Călătoaie, Magdalena Șerban, Cosmin Vlahopol, Ramona Gabriela Enoiu, Niculina Mihai, Georgeta Căpușanu, Filoftea Neaga, Cătălin Bărladeanu, Iulia Elena Stegaru, Valerica Minea, Cati Huțu, Aurelia Amăreanu, Daniel Gheorghe, Ileana Rebeca Țapu, Ortansa Spatariu, Irina Rădulescu, Victoria Ghiță, Nicolae Ion, Brândușa Nersidan, Ioana Mariana Minea, Laurențiu Oprea**.*

George Pieleanu
Alexandria

Sunt un cititor fidel al revistei „Împreună” - o revistă în care se găsesc informații utile pentru persoanele cu nevoi speciale - așa cum sunt eu; așa cum ești și tu; asa cum sunt foarte multe persoane în România și care au nevoie de o revistă numai a lor, o revistă a oamenilor speciali cu nevoi speciale; o revistă pentru sufletele acestor persoane minunate și pentru a alina singurătatea de care are parte majoritatea dintre persoanele cu nevoi speciale... Îmi doresc ca revista noastră cea deosebită să apară mulți ani de-acum încolo; să dea bunul Dumnezeu ca această revistă specială să apară mereu la fel ca și până acum - cu informații utile și de bună calitate; cu o grafică ireproșabilă; cu povești de viață moralizatoare și cu multe alte articole informative; rubrica de creație a persoane speciale să se mențină și ea la un nivel înalt, etc... Știu că s-au retras mai mulți sponsori care ajutau ca această minunată revista pentru oamenii cu nevoi speciale să apară; dar îmi doresc tare mult ca revista „Împreună” să apară și anul acesta tot gratuit prin puterea bunului Dumnezeu pentru că numai El face minuni...

Mă bucur că în sfârșit în data de 15 decembrie 2013 s-a deschis și la Alexandria asociația „Ridică-te și umblă”, o asociație care să ajute persoanele cu nevoi speciale în ceea ce privește socializarea și crearea de noi amiciții; sunt încântat și de faptul că în programul din acest an al asociației noastre speciale sunt prevăzute și câteva ieșiri (două dintre ele în natură, iar celelalte două ieșiri sunt programate a se face în București și pe Dunăre).

Sper ca această asociație specială să aibă din ce în ce mai multe persoane cu nevoi speciale care să vină în fiecare lună și să se lege amiciții frumoase și de lungă durată.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Suntem împreună cu copiii și părinții. Dar de multe ori ei ne înșeală încrederea deplină pe care o avem în ei. Noi, cei care ne ajutăm părinții și copiii, suntem mereu singuri. Când suntem bolnavi și fără putere... ne-au părăsit cu toții. Nu are cine să ne îngrijească, să întrebe cum ne simțim astăzi. Nu are cine să ne deschidă ușa. Suntem singuri, mereu singuri. În inima noastră tristă, deodată apare speranța. Nimeni nu este singur. Ziditorul înalță făptura. Transformă în bunătate, fericire și bucurie pe toți oamenii care cred că doar Dumnezeu este ajutorul nădejdea și călăuzirea noastră. Doar cu El învingem și putem să trecem biruitori peste toate necazurile, suferințele și frământările noastre. Doar Dumnezeu ne apără de cel rău și luminează drumul pe care mergem în fiecare zi. Creatorul ne poartă pe aripile bucuriei și fericirii.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

Toate lucrurile ni se par bune dar cine spune că sunt. Lucruri bune spuse cu buzele, dar inimi goale vedem in jurul nostru. Spunem că simțim, dar simțim cu adevărat? Buzele noastre vorbesc doar de dragoste, dar cu adevărat iubim? Suntem goi, dar spunem că suntem plini de iubire! Dumnezeu ne iubește și noi vrem să fim ca El, dar noi știm să iubim cu adevărat? Oare ne iubim unii pe alții așa cum ne iubește Dumnezeu? Suntem pustii și goi în inimile noastre dar nu trebuie decât să ne dăm seama. Fără recunoaștere de păcat nu există iertare și fără iertare nu există mântuire. Deci dacă este cineva care aduce vorbe de laudă unui om pentru bunătatea lui, oare acesta nu minte? Știm toți că oamenii sunt răi în firea lor și nu pot fi buni! Oare chiar ne pasă de cei din jur ca de noi?

...

Când te rogi, glasul tău răsună în ceruri ca un ecou puternic. Poate crezi că Dumnezeu nu aude. El aude până și sunetul făcut de lacrima ce cade pe fața ta. Nu uita! Cunoaștem viața pentru că El a cunoscut, moartea. Simțim bucurie pentru că El a simțit tristețea. Suntem liberi pentru că Hristos a înviat. Avem speranță pentru că El va veni iar.

...

“Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea mea nu se va îndepărta de la tine și nici legământul meu nu se va clătina, zice Domnul care are milă de tine”... Cerul nu poate dărui nimic mai mult decât a dăruit El! Ai încredere! Și această iubire care-ți este oferită, niciodată, o, niciodată nu te va dezamăgi! Ea va fi puterea vieții tale, puterea sufletului tău, puterea credinței tale. Pentru că iubirea... iubirea este... Isus... Când vezi că tristețea ți-apasă ființa și simți că puterea te lasă, mai rabdă o clipă nu-ți pierde credința curând vei ajunge acasă! Acolo o să fie bucurie pentru vecie!

...

Nici un doctor nu a cântărit medicamentele pentru pacienții lui nici măcar cu jumătate din atenția și exactitatea cu care Dumnezeu cântărește fiecare încercare pentru noi. El nu îngăduie niciodată să fie pus pe cântar un bob mai mult. Dumnezeu ne dă totdeauna ce e mai bun dacă îl lăsăm pe El să aleagă pentru noi.

(Nota redacției: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăși să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism… Eu continui să cred că da. Aștept!)

Reduceri substanțiale pentru unele acte notariale.

Cine poate beneficia de facilitate?

av. DANA BORDEIANU

Mai multe declarații și proceduri notariale pot beneficia de reduceri substanțiale, după cum se precizează în Normele privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici. Mai exact, este vorba de acele acte întocmite pentru unele categorii de persoane, precum moștenitori minori fără venituri proprii sau moștenitori care nu realizează niciun fel de venituri.

Onorariile pe care le pot percepe notarii publici pentru actele pe care le întocmesc sunt reglementate de Normele privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 46/C/2011. Potrivit acestor norme, pentru serviciile prestate, notarii publici au dreptul la:

- onorarii stabilite în sume determinate;
- onorarii graduale - pe tranșe și în cote procentuale - în raport cu valoarea determinată sau determinabilă a obiectului actului. Onorariul gradual și procentual este datorat și dacă actul este supus condiției sau termenului.

Prevederile legale stabilesc, totuși, că notarii pot aplica o serie de reduceri de la plată în cazul anumitor proceduri.

Astfel, se pot acorda **reduceri de până la 100%** din onorariu pentru moștenitorii minori fără venituri proprii, pentru moștenitorii care nu realizează niciun fel de venituri sau realizează venituri sub venitul minim pe economie, precum și pentru moștenitorii din zonele declarate calamitate.

Reducerea scade ușor, fiind de **maximum 90%**, pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului: Uniunea Națională a Notarilor Publici, camerele notarilor publici, personalul acestora sau al birourilor notarilor publici, notarii publici, soții/soțiile acestora, precum și copiii minori ai notarilor publici.

"Aceeași reducere, de **90%**, se poate acorda și la onorariile stabilite pentru actele notariale în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului orice persoane juridice în care Uniunea Națională a Notarilor Publici și/sau camerele notarilor publici sunt acționare, asociate sau fondatoare", se precizează în actul normativ citat.

In ceea ce privește autentificarea actelor în care au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului, magistrații, soții/soțiile acestora, precum și copiii lor minori, onorariile se reduc cu **până la 70%**, după cum se precizează în Normele citate.

Reduceri de **30%** se vor aplica și pentru autentificarea contractelor de vânzare-cumpărare și a unor acte care se încheie în cadrul programului "Prima casă".

Cele mai mici reduceri se aplică pentru autentificarea actelor în care avocații sau consilierii juridici au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului, precum și la succesiuni, dacă aceștia au calitatea de moștenitori. Astfel, în aceste cazuri, reglementările stabilesc o reducere de până la 15% din onorariul practicat de notar.

Atenție! În cazul actelor în care se pot acorda mai multe reduceri de onorariu **se aplică o singură reducere**, respectiv reducerea care are cuantumul cel mai mare.

Declarațiile scutite de la plată

Unele acte întocmite de notari în scopul valorificării unor drepturi prevăzute de legi speciale și de protecție socială sunt **scutite de plata onorariilor**. Este vorba despre următoarele documente:

- declarații privind ajutorul de șomaj;
- declarații privind ajutorul social;
- declarații privind obținerea alocației de stat pentru copii;
- declarații privind acordarea burselor pentru elevi și studenți, pentru obținerea de rechizite școlare și pentru obținerea de locuri de cazare în cămine;
- declarații privind stabilirea sau valorificarea drepturilor foștilor deținuți politici, veteranilor de război și văduvelor acestora;
- declarații privind valorificarea drepturilor persoanelor cu handicap;
- declarații și procuri necesare în cadrul procedurii de obținere a despăgubirilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A., aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008, în vederea achiziționării de autoturisme;
- declarații de donare de organe, țesuturi și celule.

-sfârșit-

sursa: www.avocatnet.ro

O tragedie de erori (II)

de Rachel Giese

În anul 2012, 24 000 de canadieni au murit în mâinile doctorilor care pierd mai mulți pacienți decât numărul de valize pe care le pierd transportorii aerieni. Este posibil să se facă mai bine?

...

În 2001, Peter Pronovost, medic la spitalul John Hopkins din Baltimore, Maryland, a avut ideea de a utiliza liste de puncte, precum cele care au ajutat la reducerea erorilor din industria aeriană. El a dorit între altele reducerea numărului de infecții cauzate de cateterele centrale introduse în venele mari pentru a administra un medicament, prelevarea de sânge, sau controlul funcțiilor inimii.

Punerea sa este delicată în sine și, odată cateterul fiind instalat, o infecție poate să apară. Pentru a reduce riscul la minim, medicii trebuie să poarte mănuși și mască iar o bluză să acopere complet corpul pacientului și să se dezinfecteze zona de intervenție. Dar mulți sar unele etape, fie din cauză că nu au la îndemână toate materialele, fie pentru că nu există o procedură standard în spitalul lor.

Soluția propusă de Pronovost era simplă: tot echipamentul necesar să fie aranjat pe categorii și o infirmieră să controleze activitatea doctorului pornind de la o listă de acțiune detaliată pe puncte. În 2003, asociația privind igiena în spitale, din Michigan a implantat procedura în tot statul. Infecțiile au scăzut de la 2,7 la mie, la zero. În câteva luni această mică listă a salvat sute de vieți și a ajutat la economisirea a milioane de dolari. Multe spitale nord americane au adoptat un protocol de acest gen, și listei de puncte i s-au găsit și alte utilizări, în prevenirea escarelor datorate paturilor de spital, de exemplu.

Formula favorizează cooperarea și dă personalului infirmier motive ca să intervină, când protocolul nu este respectat. El împiedică pe medic să se încreadă orbește în reflexele lui. Nu neapărat să-l încurce: el trebuie să rețină multe informații și să acționeze repede, dar automatismele sale pot provoca erori, mai ales în situațiile de urgență, căci stresul ajută la uitarea unor detalii foarte importante. Lista de puncte îl obligă pe medic să fie sistematic.

Metoda piloților de avion, nu răspunde decât într-o mică parte la nevoile medicilor. Chiar și protocoalele cele mai evoluate și eficace nu acoperă toate slăbiciunile omenești. Incidentele nedorite nu rezultă neaparat ca urmare a structurii și procedurilor neadecvate, ci așa cum susțin unii experți și din cauza unor decizii greșite. Patrick Croskerry, de la Universitatea Dalhousie, este un doctor de la urgență, titularul unui doctorat în psihologie clinică și un expert în materie de cercetare, luarea deciziilor clinice și a erorilor medicale. El s-a ocupat cu studiul factorilor care influențează deciziile unui doctor - prejudiciile inconștiente ale stresului și ale urgenței - în anii 1990, cu mult înainte ca erorile medicale și securitatea pacienților să devină probleme de actualitate.

Dr. Patrick Croskerry

Diagnosticul, a dat el ca exemplu, esta una dintre deciziile cele mai importante ale doctorului. Trebuie să fie just. Dar procentul de erori în acest caz este de 10-15%, chiar dacă doctorii dispun astăzi de o largă panoplie de instrumente pentru diagnosticare cum ar fi luarea unei probe de sânge, radiografia și tomografia. De ce totuși ei se înșeală așa de des?

Croskerry răspunde povestind o istorioară a unui tânăr fotbalist din Halifax care a început să joace o partidă de fotbal chiar dacă era bolnav de mai bine de o săptămână. Pe la mijlocul reprizei s-a simțit foarte rău și a fost consultat de medicul echipei care a descoperit că avea: febră, tuse, dureri -în gât, dureri de cap și oboseală. Acesta a concluzionat că are pneumonie și i-a prescris antibiotice, spunându-le părinților să-l țină la pat o perioadă de timp.

Neliniștiți, părinții au preferat totuși să sune după o ambulanță. Tânărul a descris simptomele pe care le are ambulanțierilor. Auzind de "dureri în gât și tuse" și știind că doctorul a diagnosticat o pneumonie, ei s-au limitat doar să-i verifice toracele. Totuși ei l-au dus pe băiat la spital. Infirmiera care era de serviciu la triaj a ascultat raportul lor și a decis că nu este un caz urgent. Medicul care în sfârșit a ajuns să-l verifice, a făcut un examen de rutină palpându-i abdomenul. Constatând o sensibilitate, a prescris o scanografie care a arătat o ruptură de splină. Băiatul a contactat o mononucleoză infecțioasă, boală care face să se umfle splina. În timpul partidei, el a fost bruscat de mai multe ori și organul inflamat a explodat.

După Croskerry, greșeala vine de la esențialul pe care psihologii îl numesc "ancorarea". Foarte mulți profesioniști inteligenți și competenți au refuzat să ia în calcul o serie de ipoteze care ar putea explica simptomele, agățânduse de primii și cei mai importanți indici. Odată ancora aruncată, ei au devenit orbi pentru restul.

Ancorarea nu este decât unul dintre multele probleme al cărui rol a fost demonstrat în cazul erorilor medicale. Multe sunt deja cunoscute, cum ar fi prejudecățile pentru bolile mentale, în general percepute ca delirări sau că sunt urmare a consumului de droguri. Mai este deasemenea și "greșeala lui Sutton", după numele unui delicvent care i-a răspuns unui judecător curios de ce jefuia bănci: "Pentru că acolo sunt bani." Se mai neglijează și posibilitatea mai puțin evidentă, față de cea care sare în ochi.

Pentru a se apăra în fața acestor erori posibile, medicii trebuie să știe de ce cred ceea ce cred. În general au privilegiul de a ști, nu neaparat gândirea critică. Pentru Croskerry, aceasta revine la "a limpezi amestecul de fapte".

"Putem pune toate datele cunoscute pentru practicarea medicinei, continuă doctorul David Petrie, unul din colegii lui Croskerry, aceasta nu va

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

garanta neapărat că vom lua cele mai bune decizii. Cunoștința și gama de tratamente nu încetează să crească, iar capacitatea de a rezolva problemele complexe va fi din ce în ce mai apreciată."

La St. Michaels, Freeman a lansat discuțiile despre situația care a avut loc: "După părerea d-voastră, cum s-au petrecut lucrurile?" Un student a răspuns: "Nu prea bine, deoarece am omorât pacientul." Studentul a mai subliniat că membrii echipei nu se prea înțelegeau și nu trebuia să formeze acea echipă. Unul a regretat că nu s-a gândit să-și pună mănușile, o greșeală de începător.

Freeman și Hicks au intervenit mai puțin, lăsând începătorii să-și pună întrebări. Întrebări importante au fost puse: despre rolul șefului de echipă, felul de a comunica informațiile, de a face sugestii, etc. Acest examen liber asupra erorilor este capital. Poate că acești viitori practicanți, vor avea încrederea necesară de a cere ajutorul, de a critica un coleg sau de a consulta lista cu puncte când vor trata un pacient.

Nici un fel de școlarizare nu-i va imuniza pe medici de a nu mai face erori, deoarece meseria lor este foarte complexă, foarte imperfectă și faptul că fiecare dintre noi este unic, dar într-un cadru ideal aceasta ar semăna cu: o echipă de intervenție serioasă, ai cărei membri să fie curioși și să simpatizeze cu pacientul și care să caute permanent să facă lucrurile cât mai bine.

-sfârșit-

Sursa : Selection.ca - octombrie 2012
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat....

Dragostea curată și adevărată

„Dragostea nu va pieri niciodată" 1 Corinteni 13. 8

Dragostea curată nu este un sentiment, ci un principiu. Dragostea este un dar prețios pe care îl primim de la Isus; și Tatăl Ceresc ne-a arătat dragostea adevărată, autentică, agape și jertfitoare prin Fiul Său dat pe Cruce pentru fiecare dintre noi și prin viața trăită printre noi, zi de zi, pe acest pământ, timp de 33 de ani.

Luna februarie toată lumea o cunoaște ca luna dragostei sau familiei, dar vreau ca acest articol să vă impulsioneze ca dragostea să dăinuiască în inima d-voastră mereu, nu doar în anumite zile ale anului, ci în fiecare clipă trăită împreună cu cei de lângă d-voastră. Indiferent de handicap, noi putem oferi dragoste. Nu contează că suntem valizi sau invalizi, inima noastră poate emana iubire din Izvorul nesecat a lui Dumnezeu. Totul e să dorim să dăruim neîncetat tuturor din jurul nostru. Dragostea e puntea de legătură între noi. Oamenil, au nevoie de dragostea noastră.

Doresc să învățăm împreună câteva lucruri prin expunerea a două categorii de comportamente și atitudini pe care noi le putem manifesta unii față de alții, în cadrul familiei, în cadrul unei relații de prietenie și în toate cazurile în care sunt implicați doi sau mai mulți oameni.

Comportamente și atitudini pozitive: Un simplu zâmbet, o strângere de mână, o privire frumoasă, un gând de încurajare, să vă bucurați - cu cei ce se bucură și să plângeți cu cei care plâng, fiecare să dați întâietate celuilalt, nu vă răzbunați, dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; Fiți primitori de oaspeți, binecuvântați pe cei ce se poartă urât cu voi: Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, înțelegerea, iertarea, toleranța, acceptarea, încrederea, fidelitatea, sinceritatea, cinstea, onestitatea, loialitatea, punctualitatea, respectul, blândețea, înfrânarea poftelor, Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr; să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul, dragostea acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu face rău aproapelui. Dragostea nu va pieri niciodată.

Comportamente și atitudini negative, dăunătoare: certurile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, furtișagurile, înșelătoriile, cămătăriile, violența în familie, uciderile, jignirile, injuriile, minciunile, neascultarea, încăpățânarea, egoismul, orgoliul, curvia, necurăția, desfrânarea,. închinarea la idoli, vrăjitoria, lăcomia, iubitori de plăceri, neiubitori de Dumnezeu, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați;

De astfel de atitudini și comportamente negative e bine să ne ferim ca să menținem relațiile și să nu pierdem persoanele dragi pe care ni le dorim să rămână aproape de noi și mai ales relația noastră cu Dumnezeu, care este cea mai importantă dintre toate. Așa că e bine să ne orientăm spre prima enumerare, care ne aduce liniște în suflet și o fericire care poate ne-a lipsit de multă vreme.

Doresc să vă fac cunoștiință cu un personaj biblic care a dovedit că are o dragoste curată și dezinteresată. E vorba de Rut. Rut a iubit-o pe soacra ei, Naomi: „Rut a răspuns: "Nu sta de mine să te las și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu; unde vei muri tu, voi muri și eu și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!" Rut 1.16-17.

Aici ni se arată că dragostea e un angajament pe care noi trebuie să îl facem unii față de ceilalți și față de Dumnezeu. Rut a dovedit că are un caracter nobil, după voia lui Dumnezeu, de aceea a ales să stea cu soacra ei, Naomi, mai ales în momentele grele din viața acesteia și s-o urmeze peste tot, datorită unei dragoste sincere. Relația lor a fost mereu bună și au știut să o întrețină mereu și să o întărească în așa fel încât să fie nedespărțite.

La o astfel de dragoste plină de angajament ne cheamă Dumnezeu acum pe noi toți. Acum e timpul să luăm o decizie în viața noastră și să alegem să iubim necondiționat. Dragostea înseamnă dăruire totală din partea noastră, fără ca noi să așteptăm ceva de la ceilalți din jurul nostru. Dragostea este dezinteresată, nu are scopul de a primi, ci de a oferi sau de a împlini pe deplin pe celălalt. Așa se poartă cu noi Dumnezeu în fiecare zi: ne daruiește la infinit și nu așteaptă nimic în schimb de la noi. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim astfel și noi unii pe alții.

Director Relații Publice Asociația "Ridică-te și Umblă" București – România
Redactor Revista Împreună - **Mircea Costel Bratosin**

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariție a revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Popescu Nicoleta - Bughea de jos (Argeș)

Am observat la tine că tot ce ține de Dumnezeu și de natura creată de El, tu privești cu încredere, bucurie și optimism (grădina, anotimpurile, pădurea, etc.) dar tot ce ține de omul decăzut și tot ce atinge el, privești cu durere, dezaprobare și întristare. Și ai dreptate!

Cidem Narcis Brâslașu - Constanța

Am rămas profund impresionat: apariția a trei cărți deosebite într-un timp atât de scurt! Te-a înzestrat bunul Dumnezeu cu daruri extraordinare. Mă simt onorat să mă număr printre prietenii tăi. Salutări calde părinților tăi.

Liviu & Gabriela

Întemeierea unei „familii frumoase" (cum bine vă exprimați dumneavoastră) este un motiv de bucurie, însă când mai afli că s-a ajuns aici și datorită revistei, bucuria este cu atât mai mare. „Casă de piatră" și aici, dar și în veșnicii.

Dănilă Neculai - Suceava

Timpul trece peste toți (sau noi trecem), iar această trecere lasă urme serioase, mai ales asupra noastră, a celor cu dizabilități. Îmi pare tare rău că nu vă simțiți bine. Mă bucur de faptul că și dumneavoastră credeți că viața aceasta nu-i totul și că bunul Dumnezeu a pregătit „ceea ce ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit..."... o viață superbă, veșnică.

Morariu Dionisie - Frătăuții Noi (Suceava)

De fiecare dată vă citesc scrisorile cu mare atenție. Am și vorbit cu vreo doi prieteni despre dumneavoastră. Ceea ce mă surprinde este faptul că ascundeți să le spuneți religia de care aparțineți. Aștept cu nerăbdare scrisorile viitoare.

Emanoil; Niculaie Cristea - Sibiu; Kerekes Ibolya - jud. Alba; Marian Lupu - Matca (Galați); Burciu Mihai; Stanciu Costel - Buzău.

Mulțumesc mult pentru cele ce ați scris. Cald și din inimă.

Doresc să corespondeze:

Minea Gheorghe

Sunt creștin adventist, 45 ani, handicap gr. 2, doresc să cunosc o persoană sinceră, tot cu handicap gr. 2. Doresc să locuiesc la ea. ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

Florin

Bună, mă numesc Florin, am 33 de ani, sunt gr. 1. Doresc să corespondez cu fete din toată țara pentru a-mi găsi jumătatea inimi mele. Vă aștept să mă sunați la nr. ***0725-361474*** *sau* ***0735-428145****.*

Anonim

Domn, 60 de ani, divorțat definitiv de 3 ani, fără obligații și vicii, cu gr. 2 de handicap, deplasabil, doresc să cunosc o doamnă în aceleași condiții de sănătate, înțelegătoare, liniștită pentru a se putea fi împreună la durere și bucurii pentru restul vieții. ***0785-910417***

Robert

Robert Mialace, 35 de ani, doresc o relație stabilă cu o persoană apropiată de vârsta mea, să știe ce înseamnă o famile. Eu am un handicap gradul 2, religie adventist, doresc un suflet cald, primitor. Nr. de contact ***0753-850700***

Florin

Mă numesc Florin și am 28 ani. Sunt din jud. Bistrița, sunt creștin la penticostali și aș dori să cunosc fete la o vârstă majoră. Pentru mai mult, dați un mesaj la nr. de tel. ***0743-328502.***

Liviu

Bună, sunt Liviu, am 43 ani, am hemipareză stânga, văduv, port ochelari și caut drăguță, 40-42 ani, cu un handicap mic pentru căsătorie. Vă sărut dulce. Tel. ***0731-263328***

Gabriel

Sunt Gabriel din loc. Solovăstru, jud. Mureș, am 35 ani, nevăzător, AZS, doresc să cunosc fată serioasă, (poate fi cu handicap). Tel. ***0742-919482***

Toma Constantin

Mă numesc Toma Constantin, am 39 ani, am distrofie de centură și doresc să cunosc o fată în vederea căsătoriei. ***0747-814616, 0736-947871, 0768-878352*** *și* ***0267-355558***

Ciprian

Tânăr, 30 de ani, 1,60 m, 56 kg, ochi căprui, persoană cu handicap gr. 1, doresc să cunosc o tânără cu handicap gr. 1, pentru prietenie / căsătorie, cu vârsta între 29 și 30 ani. ***0754-760441*** *și* ***0233-280626.***

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 39 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. ***0762-929910***

Ionuț

Mă numesc Ionuț, sunt din Filiași - Dolj, am 29 de ani, am gr. 2, 1.65 m, doresc să cunosc o fată cu vârsta între 20 și 34 ani, pentru prietenie / căsătorie. Rog maximă seriozitate. ***0764-982999.***

Marian

Marian Rujanschi, 30 ani, din Constanța, creștin adventist, persoană cu dizabilitate locomotor (picior amputat înlocuit cu proteză). Doresc să cunosc o tânără creștină adventistă, cu vârsta cuprinsă între 18-30 ani și să aibă un handicap asemănător sau să fie validă. Mă puteți contacta la telefon: ***0762-649149*** *și id de mess și email:* ***marian_rujanschi84@yahoo.com***

Rog seriozitate maximă. Mulțumesc mult de înțelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Manuel

Mă numesc Dogaru Manuel, sunt din Craiova jud. Dolj, am 27 de ani și consider că dragostea nu ține cont de vârstă. Sunt persoană cu dizabilități dar sunt independent, mă descurc singur și doresc să cunosc o fată / o femeie cu sau fără dizabilități (contează mai puțin) dar să fie independentă pentru a ne face viața mai ușoară. Doresc relație stabilă și de lungă durată. Dacă se va ajunge la căsătorie, cu atât mai bine. Pentru mai multe detalii mă găsiți la id-ul de messenger ***manu.manuel86***

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

Paul

Paul, 47 ani, 1,80 m, 75 kg, prieten adevăr, romantic, situație bună (casă), zonă urbană, (Oltenia) vreau căsătorie pentru veșnicie, cu o ființă ce-L iubește pe Creator, să vină la mine pntru a învăța împreună cuvântul „lubire". Dacă ești sinceră, serioasă, singurătatea ți-e grea, suferi, vrei s-o alungi, și-ți dorești fericirea, sună-mă la: ***0747-799153; 0766-819991; 0735-227053*** *și sigur vei fi fericită și iubită pe vecie. Garantez. Mă rog, știu că exiști potrivită mie la suflet, ești la răscruce cum sunt și eu, te caut prin Rugăciune și numai cu ajutorul Domnului vreau să te găsesc. De aceea te caut, te chem, te strig! Răspunde-mi și vino, femeie, bună, modestă și cu bun simț, doar tu și împreună să fim. Amin!*

Cosmin

Tânăr, 30 ani, doresc să cunosc o domnișoară, cu vârsta între 20-27 de ani, pentru prietenie / căsătorie, sau o doamnă divorțată, cu vârsta între 30-44 ani. Nu contează de unde sunteți, important este să mă acceptați pentru prietenie / căsătorie. Nu am mai fost căsătorit și mi-aș dori o soție creștină. Dacă ai vreun handicap gr. 1, am și eu un handicap gr. 1 și am diabet zaharat. ***0764-104277****. Nu răspund la numere private (anonime).*

Bucălău Dumitru

Am 60 ani, handicap gr. 2 și sunt singur cuc. Rea este singurătatea. Doresc să corespondez cu persoane din întreaga țară. ***Bucălău I. Dumitru, sat Deduleşti, com. Topliceni, jud. Buzău****.*

Anton

Mă numesc Anton, am 39 ani și sunt persoană cu handicap fizic. Sunt salariat în Botoșani și doresc să cunosc o fată fără obligații, pentru o relație de prietenie/căsătorie. E-mail: ***antonzadea@yahoo.com*** *ID:* ***antonzadea***

Nicu

Sunt Nicu, am 43 ani, cu handicap gr. 2, doresc prietenie / căsătorie cu doamnă ca să locuiesc la ea. Rog seriozitate. Tel. ***0763-896262***

Gabriel

Sunt necăsătorit, am 41 de ani, nu am copii. Îmi caut jumătatea mea sau o relație care să nu fie pe termen scurt. Vreau să găsesc pe cineva pe care să o iubesc. Îmi place orice fel de discuție în care există bunul simț. Nu contează distanța. Dacă ești serioasă și dacă vrei, putem să ne dăm întâlnire la tine în oraș pe viitor, dacă la mine în oraș nu poți veni. Vreau să vorbim și să ne cunoaștem. Te aștept! Mai multe detalii și informații la ID mess: ***casatorie.matrimoniale***

Șofron

Bună, mă numesc Haraga Șofron, am 38 de ani, doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, în vederea unei relații serioase de prietenie (căsătorie). Sunt o persoană sociabilă, cu simțul umorului, iubesc literatura, muzica bună, sunt ortodox (nu mă deranjează dacă ești de altă religie), am studii superioare și sunt nevăzător. Persoana care mă va contacta aș dori să aibă un nivel bun de pregătire, să aibă rest de vedere. Nr. mele de contact ***0765-579511, 0724-437736*** *sau* ***0746-609925****.*

Joițoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joițoiu Marian, am 26 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la ***0785-710466***

Vlad

Mă numesc Vlad Oleg Ursu, am 28 ani, sunt din București, am un 1,73 m, 70 kg., păr șaten, ochi căprui. Îmi doresc să cunosc o tânără cu frică de Dumnezeu, pentru prietenie / căsătorie. Îmi doresc ca fata să aibă vârsta cuprinsă între 18-28 ani. Doresc seriozitate maximă. Pentru mai multe detalii: ***0755-186494****. Pot da și un id de messenger și e-mail* ***vlad.oleg@yahoo.com***

Mircea Costel Bratosin

Mă numesc Mircea, am 30 ani, 1,75 m, 70 kg., albinism generalizat, cu ochi albaștri, persoană cu handicap vizual, creștin adventist din București. Doresc o relație de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creștină adventistă.

Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relație (ca și mine), să mă iubească, să mă accepte așa cum sunt, așa cum face și Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă și să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligații, cu același handicap ca și mine (vizual și albinism) sau fără handicap pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, așa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înțeleagă așa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-30 ani. Cine își dorește o așa căsnicie o aștept la ***0737-459099; 0749-346779; 0765-310700****, e-mail si ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com***

Aștept recomandări din cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Vă rog seriozitate maximă! Mulțumesc mult pentru înțelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Nota redacției*: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!*

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN:
RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc.
Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

„Dacă nu poți zbura, fugi.
Dacă nu poți să fugi, mergi.
Dacă nu poți merge, târăște-te.
Orice ai face,
trebuie să mergi înainte.”
Martin Luther King

MAI ESTE TIMP

Mai este timp pentru iertare
Pentru împăcare mai e timp
Chiar dacă avalanşa de ninsoare
Ne inundă adesea ca pe al iernii anotimp.

Mai este timp pentru iubire
Pentru speranţă zi de zi e timp
Sorbind câte un strop de fericire
Supările se pierd într-un răstimp.

Mai este timp pentru biruinţă
Când viaţa parcă te-a învins
Lupta cu disperarea e în propria fiinţă
Dacă Dumnezeu cu puterea Lui te-a atins.

Mai este timp pentru credinţă
Pentru salvarea sufletului tău
La Dumnezeu totu-i cu putinţă
Chiar şi când ţie ţi-e greu.

Mai este timp pentru strigare
Pentru chemarea ajutorului la greu
Rugăciunea poate fi a ta chemare
Nu întârzia căci te aşteaptă Dumnezeu.

Vali Fencea - Ciutelec (Bihor)

„Fă-ți griji pentru conștiința ta,
nu pentru reputația ta.
Conștiința este ceea ce ești tu,
reputația este ceea ce gândesc
ceilalți despre tine.
Iar ceea ce gândesc ceilalți despre tine
este problema lor.”
Charlie Chaplin

ÎMPREUNĂ